

JEDNA TAJOMNÁ ZÁHADA.
NIEKOĽKO JASNÝCH PODOZRIVÝCH.
NEKONEČNO RIEŠENÍ!

VYRIEŠ
SVOJ
VLASTNÝ
PRÍPAD

STROJ NA
STRAŠIDL

GARETH P. JONES
ILUSTROVALA LOUISE FORSHAW

FRAGMENT

Vyrieš svoj vlastný prípad

Stroj na strašidlá

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.fragment.sk
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

Gareth P. Jones

Vyrieš svoj vlastný prípad: Stroj na strašidlá – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

VYRIEŠ
SVOJ
VLASTNÝ
PRÍPAD

STROJ NA
STRAŠIDLÁ

VYRIEŠ
SVOJ
VLASTNÝ
PRÍPAD

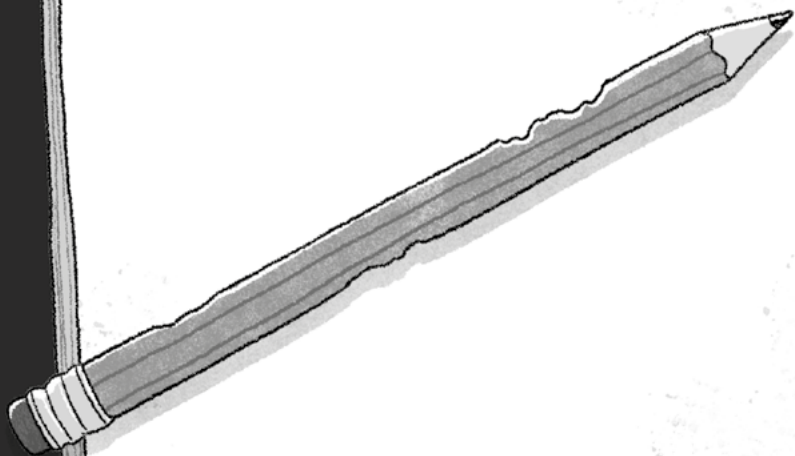
Solve your own mystery: The Monster Maker
Text copyright © Gareth P. Jones, 2021
Illustrations copyright © Louise Forshaw, 2021
Translation © Diana Ghaniová, 2022
Slovak edition © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2022

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-2979-6
ISBN e-knihy 978-80-566-3236-0 (1. zverejnenie, 2022) (ePDF)

VENUJEM SVOJMU
SYNOVI HERBIEMU
- GPJ

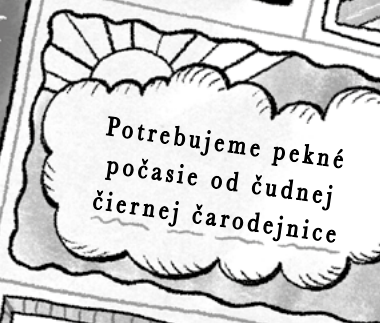
VENUJEM SVOJEJ OBLÚBENEJ
SESTRE DEBBIE
- LF

INZERÁTY

Duch
slávnej
osobnosti
hľadá ghostwritera

Potrebuje pekne
počasie od čudnej
čiernej čarodejnice

Čistiareň
u džina

Čistota vašej bielizne
je nám rozkazom

Čarodejnícke potreby
hľadajú personál
s paličkou

Zle zaviazané
múmie hľadajú
nového speváka,
musí to vedieť
rozbaľiť!

Pracovní ponuka:

Asistent súkromného detektíva
Dlhý pracovný čas, nízka mzda, ťažká
práca. Sídlime v Pochybnej štvrti!

Upír hľadá šéfkuchára

...na obed

NAJ
ELE
ASISTENT

STRATENÝ STROJ
NA STRAŠIDLÁ

MÁŠ ZATVORENÉ OČI. ZAKLÁŇAŠ SA na stoličke a driemeš, no vtom ťa vyruší hrubý chrapľavý hlas.

„Hej, neplatím ťa za vylihovanie. Pohyb!“

Skláňa sa nad tebou známa biela chlpatá tvár. Dve výrazné čierne oči. Vlhký ružový nos. Je to Klaus Solstaag, súkromný detektív, tvoj šéf a snežný muž v jednom.

„Na päť minút niekam vybehnem, a keď sa vrátim, zistím, že si dávaš šlofíka. Áno, vraj máš za sebou ťažkú noc, ale teraz, prosím, dávaj pozor.“

Klaus zapne jeden z mnohých ventilátorov. Chladný vánok ťa prinúti vystrieť sa. Vzduch sa oprie do kopy novín a rozfúka ich po kancelárii, ktorá už predtým nevyzerala uprataná.

„Máme návštevu,“ oznámi Klaus.

Odkedy ťa Klaus prijal ako svojho asistenta, ustavične sa dozvedáš niečo nové o meste Haventry. Väčšinou pôsobí ako obyčajné tiché mestečko, ale Pochybná štvrť je domovom všetkých mýtických bytostí, aké si len dokážeš predstaviť – a aj takých, aké si radšej nepredstavuješ.

Chĺpky na rukách ti vstávajú dupkom, keď sa za mliečnym sklom objaví tieň. Nikdy nevieš, kto vojde do dverí. Vtom sa prudko otvoria a do miestnosti vtrhne muž v bielom laboratórnom plášti. Na hlave má ochranné okuliare, spod ktorých mu vytŕčajú strapaté biele vlasy.

„Doktor Franklefink,“ povie Klaus.

„Detektív inšpektor Solstaag,“ odvetí muž.

„Odkedy som odišiel z Nezvyčajného policajného zboru, som už len pán Solstaag,“ opraví ho pokojne Klaus.

„Áno, prepáčte. Sila zvyku,“ prehodí doktor.
„Ešteže už nie ste policajt. Potrebujem niekoho nezávislého a dôveryhodného.“

Pohľadom zablúdi na teba. „Kto je toto?“

„Môj nový asistent,“ vysvetlí Klaus.

„Čo sa stalo s tým posledným?“

„Ach, chudák elf Edwin šiel preskúmať tú bezodnú studňu za supermarketom a už z nej nevyliezol,“ povie Klaus. „Varoval som ho, že sa nedokáže dostať na koreň každej záhade.“

Klaus sa zasmee, ale ty premýšľaš, či je to naozaj na smiech. Koľko asistentov mal pred tebou? O koľkých už prišiel?

Doktor Franklefink sa prihovorí priamo tebe.
„Pracovať s týmto snežným mužom je nebezpečné.
Mali by ste si dávať pozor. Počkajte, vy ste... človek?“

Skôr ako stihneš odpovedať, Klaus ťa predbehne:
„Treba vám pripomenúť, že aj vy ste človek, pán doktor?“
„Áno, ale...“

Klaus mu skočí do reči. „Dovoľte, aby som vás
ubezpečil, že je stelesnením diskrétnosti
a svedomitosti. Prosím, sadnite si a povedzte mi,
čo pre vás môžeme urobiť.“

Doktor zaváha, no potom si neochotne sadne.

„Nieko mi ukradol veľmi vzácny predmet,“ povie.

„Je to môj najvzácnejší kus vybavenia.
Vyrobil ho môj prapradedo. Volá sa...“

Doktor vstane, vystrie ruky k stropu
a vykrikuje: „Stroj na strašidlá!“

Klaus zdvorilo zakašle a doktor
si znova sadne.

„Prepáčte,“ povie. „Sila
zvyku. Musím ho dostať späť.“

Odkedy ho môj prapradedo
zostrojil, každá generácia
Franklefinkovcov na ňom tká
purpurové vlákno, ktoré oživuje
naše výtvary.“

Vytiahne kôpku fotografií, na ktorých sú rôzne strašidlá. Staršie fotky sú čiernobiele, ale tie farebné odhaľujú, že všetky strašidlá majú rovnaké sýtopurpurové vlasy.

„Porozprávajte nám, čo sa stalo,“ vyzve ho Klaus. „Začnime tým, kedy ste naposledy videli ten váš vynález.“

„Videl som ho včera ráno, keď som šiel do laboratória skontrolovať, či všetko ide podľa plánu.“

„Pracujete na novom strašidle?“ opýta sa Klaus.

„Ach, áno,“ prisvedčí doktor s očami rozšírenými od nadšenia. „Je to nádherné strašidlo, moje majstrovské dielo. Toto zatieni všetky moje ostatné výtvary.“

„Doteraz ste vytvorili iba jedno,“ pripomenie mu Klaus. „Mimochodom, ako sa má Monty?“

„Je to dobrý chlapec, ale potrebuje mamu. Preto chcem vytvoriť...“ Odmlčí sa, aby to vyznelo dramatickejšie. „Obormeldu!“

Klaus sa zasmieje a doktor sa zatvári urazene.

„Prepáčte,“ povie Klaus. „Je to... je to naozaj pekné meno.“

„Je, a predsa leží bez života – a bez vlasov – na mojom laboratórnom stole. Nedokážem dokončiť svoj projekt bez Stroja na strašidlá.“

Klaus skontroluje, či máš pripravený zápisník. Spolieha sa, že si zapíšeš všetky fakty.

Možno je brilantný detektív, ale neporiadok v jeho kancelárii naznačuje, že nemá ktovieaké organizačné schopnosti. Preto potrebuje teba.

„Kedy ste si uvedomili, že stroj zmizol?“ opýta sa.

„Včera podvečer,“ odvetí doktor. „Môj syn si pozval zopár priateľov na oslavu. Keď odišli, zistil som, že Stroj na strašidlá chýba.“

„Ako ten stroj vlastne vyzerá?“

„Mám fotku.“ Ukáže vám jednu z fotiek. V pozadí je kovový predmet, ktorý vyzerá ako staromódny šijací stroj. Má veľa ozubených koliesok a stúpa z neho para.

„Je ťažký?“ opýta sa Klaus.

„Zjavne je natoľko ľahký, že s ním niekto len tak odišiel, inak by som tu nesedel, no nie?“ odsekne podráždene doktor.

Klaus na teba žmurkne. Doktorovi sa tie otázky možno nepozdávajú, ale vy obaja viete, aké dôležité sú v podobných prípadoch všetky podrobnosti.

„Porozprávajte nám, čo sa dialo v ten deň,“ vyzve ho Klaus.

„Dobre teda,“ vzdychne si doktor. „Keď som odišiel z laboratória, šiel som za Montym. Volal som naňho, no skôr ako som ho našiel, niekto zaklopal na dvere. Bola to dodávka občerstvenia od firmy Čarodejnická piecka. Vedú ju dve čarodejnice: Burnella a Bridget Milkbirdové. Jedlo nie je ktovieako chutné, ale aspoň je lacné.“

„Hm, tie dve poznám,“ prehodí Klaus. „Obe za tie roky vyrobili veľa problémov.“

„Podľa mňa s tým nemajú nič spoločné,“ vyhlási doktor. „Jediné, čo vyrábajú, sú nechutné jedlá.“

„Pravidlo číslo jeden,“ povie Klaus. „Nikto nie je mimo podozrenia.“

Tvoj šéf sa uprene zadíva na doktora Franklefinka. Je ti jasné, že naznačuje, že dokonca aj samotný doktor by sa mal ocitnúť na tvojom zozname podozrivých, ale doktor Franklefink len pokrčí plecami. „Len nechcem, aby ste rozhovorom s nimi strácali čas.“

„Aj keby ten stroj neukradli, možno niečo videli,“ namietne Klaus. „Čo bolo potom?“

„Voviedol som čarodejnice do kuchyne a potom niekto znova zaklopal na dvere. Tentoraz to bol zabávač, ktorého som najal na oslavu. Zombický klaun Nemŕtvy.“

„Podľa mena usudzujem, že je s ním strašná zábava,“ utrúsi Klaus.

„Zvyčajne k nám chodí iluzionista Veľký Neuveriteľník, ale Monty vravel, že tento rok chce niekoho iného, keďže má už deväť rokov. Vyrábať z balónov zvieratká, ktoré pobejú po izbe, je síce fajn, ale myslím, že deväťročným deckám treba dopriať dômyselnejšiu zábavu.“

„Napríklad zombického klauna?“ Klauza to zjavne pobaví.

„Presne tak. Mal som však z neho dojem, že celá oslava bola pod jeho úroveň. V každom prípade, zaviedol som Nemŕtveho do miestnosti, kde sa mala odohrávať oslava, a potom som šiel pohľadať Montyho. Bol vonku a skúšal nový bicykel, čo som mu daroval. Pripevnil som naň aj raketové motory! Nechcel som však, aby sa na ňom vozil, kým mu neutiahnem stehy. Monty je veľmi krehký. Nedovolím mu dať sa strihať u kaderničky, aby mu náhodou nerozstrihla steh, lebo potom by sa celý rozpadol. Bol som ešte mladý, keď som ho vyrobil...“

„Aha. Ale jeho stehy boli v poriadku, však?“ opýta sa Klaus.

„Ach, áno, okolo pravého ucha sa ich zopár trocha uvoľnilo, ale inak nič.“

„Porozprávajte mi o tej oslave,“ vyzve ho Klaus.

„Čo vám mám povedať? Prišli Montyho priatelia, Nemŕtvy predviedol svoje číslo, všetci sa dobre zabávali, podávalo sa jedlo a torta. Keď všetci odišli domov, vrátil som sa do laboratória a zistil som, že Stroj na strašidlá je preč.“

„Koľko priateľov tam bolo?“

„Päť. Lana je duch, s ňou by som nestrácal čas. Ani neviem, či vôbec dokáže niečo zdvihnúť, a okrem toho je celkom priehľadná. Myslím tým, že doslova vidíte, čo je za ňou.“

Doktor sa zasmieje na svojom vtipe, ale Klaus sa sústreďí. „Pokračujte,“ nalieha.

„Monty pozval škriatkovské dvojčatá Grundla a Grinolu Squelchovcov,“ pokračuje doktor Franklefink. „Priviezla ich stará mama Ma Squelchová. Ukázalo sa však, že majú alergiu na mlieko, takže zle zareagovali na tortu. Dnes ráno som musel dať vyčistiť celý svoj dom!“

„Škriatkovia a problémy k sebe patria ako chladné dni a horúca čokoláda,“ vysvetlí ti Klaus.

„Bol tam aj syn Trishe Cryovej Huey.“

„Sú to vlkolaci,“ informuje ťa Klaus.

„Vaši hlavní podozriví by však mali byť Stokerovci,“ vyhlási doktor. „Bobby je Montyho najlepši kamarát, ale jeho krvilačnému otcovi Bramwellovi vôbec neverím. Áno, ten upír je najpravdepodobnejši páchatel.“

„Ak ste si taký istý, prečo potrebujete mňa?“ opýta sa Klaus. „A mimochodom, prečo ste nezavolali Nezvyčajný policajný zbor?“

„Potrebujem, aby ste našli dôkaz, že zlodejom je Bramwell Stoker.“ Doktor Franklefin vstane a chce odísť, no vo dverách zastane. „Nezvyčajný policajný zbor je síce fajn, ale pracuje dosť pomaly a ja potrebujem výsledky rýchlo. Dnes večer ma nájdete v radnici – výsledky vyšetrovania mi prineste tam.“

Len čo doktor odíde, Klaus sa k tebe obráti. Oči mu žiaria od nadšenia zo záhady, ktorú môže vyriešiť. Neubráníš sa úsmevu.

„Okej, takže máš zoznam všetkých, čo boli v tom dome, vrátane tých, čo tam priviezli deti,“ povie.

Sklopíš zrak na zoznam ľudí a skontroluješ, či tam máš naozaj všetkých.

„Podme,“ pokračuje Klaus. „Vezmeme psa.“

Schmatneš kabát a vykročíš za Klausom z dverí, zbehneš po schodoch a vyjdeš na ulicu, kde parkuje auto.

Klausovo auto menom Watson je hnedé, ošúchané, zhrdzavené, posiate priehlbinami a škrabancami,

ale Klaus ho má veľmi rád – a nielen preto, lebo Watson bol predtým jeho pes.

Klaus ti hneď na začiatku vysvetlil, že Watson bol najlepší detektívny pes, akého kedy mal, až kým ho čarodejnica menom Susan nepremenila na auto. Kúzlo sa odrazilo od jeho spätného zrkadla a premenilo ju na karavan, takže zostal v tejto podobe už navždy.

Klaus potľápká Watsona po kapote. „Dobré autíčko,“ prehodí. „Ty si ale dobré autíčko. Áno, si.“ Vklzne za volant a ty si sadneš vedľa neho. „Tak, kam pôjdeme najskôr?“ opýta sa.

? Chceš sa sústrediť na zoznam podozrivých?

Chod' na stranu 21.

VLKOLAK A UPÍR

? Alebo chceš preskúmať miesto činu?

Chod' na stranu 31.

LABORATÓRIUM ŠIALENÉHO VEDCA